

ВИЗНАЧНІ ДАТИ ВЧЕНИХ КИЇВСЬКОЇ ШКОЛИ ОРТОПЕДІВ-ТРАВМАТОЛОГІВ

2017 рік

Ювілейні дати

КУЦЕНОК ЯКІВ БОРИСОВИЧ – 85 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (03.01.1932 р.)

Доктор медичних наук (1972), провідний вчений і куратор дитячої ортопедо-травматологічної служби в Україні, науковий співробітник відділу травматології та ортопедії дитячого віку ДУ “ІТО НАМН України”. У 1971 р. захистив докторську дисертацію на тему “Функціональне лікування вродженого вивиху стегна у дітей у віці від 6 міс. до 3 років”. Наукові дослідження присвячені розробці та запровадженню у практику консервативного та хірургічного лікування вродженого звиху стегна, лікуванню несправжніх суглобів, використанню передових технологій у діагностиці дитячої травматології-ортопедії, профілактиці захворювань опорно-рухової системи у дітей, експертизі дитячої інвалідності і травматизму, кістково-суглобового туберкульозу. Опублікував понад 230 наукових праць, зокрема 5 монографій, 20 патентів. Під його керівництвом захищена одна кандидатська дисертація, має багато учнів. І сьогодні Яків Борисович творчо та плідно працює, передає свої знання молодому поколінню.

БОЄР ВОЛОДИМИР АЛЬФРЕДОВИЧ – 80 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (11.02.1937 р.)

Кандидат медичних наук (1972) працює в інституті з 1974 р. старшим науковим співробітником лабораторії патоморфології та патофізіології. З 2002 р. – науковий співробітник науково-організаційного методичного відділу ДУ “ІТО НАМН України”. Високопрофесійно здійснював науково-інформаційну підтримку щорічних звітів інституту про НДР. Зробив великий внесок у дослідження адаптаційних процесів в опорно-руховій системі, наслідків переломів довгих кісток кінцівок, розладів репаративного остеогенезу, особливостей загоєння переломів, ускладнених компартмент-синдромом, зниження інвалідності у цих хворих. Керівник однієї кандидатської дисертації, автор понад 90 наукових праць, 2 авторських свідоцтв. Нагороджений грамотами профспілки медпрацівників, подяками від МОЗ України.

ГЕРАСИМЕНКО СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ – 65 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (11.03.1952 р.)

Доктор медичних наук (1997), професор (2003). З 1975 р. працює в Київському НДІ ортопедії. З 1983 по 1994 рр. обіймав посади в МОЗ України начальника відділу, заступника начальника Головного управління навчальних закладів, кадрів та науки. З 1994 р. – заступник директора з науково-лікувальної роботи, з 1999 р. – керівник клініки захворювань суглобів у дорослих Інституту травматології та ортопедії НАМН України. Наукові дослідження присвячені питанням артрології та ревмоортопедії, деформівного артрозу, ревматоїдного поліартрити, анкілозивного спондиліту, сучасним концепціям та проблемам ендопротезування. Автор понад 400 праць, зокрема 15 мо-

нографій, підручників, довідників. Під його керівництвом захищено 7 кандидатських і 3 докторських дисертації. Сергій Іванович – член президії ВГО “Українська асоціація ортопедів-травматологів”, президії правління ревматологів України, член міжнародних організацій SICOT, AAOS, ISAKOS. Заслужений лікар України (1998), нагороджений грамотами Верховної Ради УРСР, Кабінету Міністрів України.

КАБАЦІЙ МИРОСЛАВ СТЕПАНОВИЧ – 65 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (03.05.1952 р.)

Керівник відділу захворювань суглобів у дітей та підлітків (з 2002) працює в ДУ “ІТО НАМН України” з 1978 р. У 1983 р. захистив кандидатську дисертацію “Лікувально-профілактичні операції при хворобі Блаунта”. Старший науковий співробітник (1986), доцент кафедри ортопедії та травматології НМАПО ім. П.Л. Шупика. Науково-практична діяльність присвячена розробці та впровадженню високоефективних методик консервативного та оперативного лікування (остеосинтез, артроскопія) ДЦП, вродженого звиху стегна, звиху надколінника, асептичного некрозу, юнацького епіфізеолізу стегнової кістки, хвороб Блаунта і Легг-Кальве-Пертеса. Учень проф. І.Г. Талька і проф. Г.В. Гайка. Оpubлікував понад 160 наукових праць, зокрема 2 посібника, 6 авторських свідоцтв, 8 рацпропозицій.

ВОВК МИКОЛА МИКИТОВИЧ – 70 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (12.05.1947 р.)

Кандидат медичних наук, Заслужений лікар України, працює в інституті з 1975 р. у відділі хірургії хребта зі спінальним (нейрохірургічним) центром НАМНУ. У 1988 р. захистив кандидатську дисертацію “Прогнозування перебігу диспластичного сколіозу”. Послідовник учення проф. В.Я. Фіщенка, В.А. Улещенка. Тематика науково-практичних досліджень – методи хірургічного лікування ускладнених травм хребта, остеопороз та остеомієліт хребта, сколіотичні деформації, остеохондроз. За плідну, багаторічну роботу нагороджений почесними грамотами МОЗ, НАМН, профспілки України. Автор понад 35 наукових праць, 7 методичних рекомендацій, співавтор 3 монографій.

ГРИЦАЙ МИКОЛА ПАВЛОВИЧ – 65 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (04.09.1952 р.)

Доктор медичних наук (1993), професор (2002), Заслужений лікар України (2010), провідний український вчений і спеціаліст у галузі кістково-гнійної хірургії. У Київському НДІТО працює з 1976 р. Захищена докторська дисертація “Комплексне лікування хворих на посттравматичний остеомієліт довгих кісток” у 1992 р. Наукова і практична діяльність нерозривно пов’язана з видатними вченими, професорами М.К. Панченко, І.П. Вернигорою, Г.В. Гайко. Микола Павлович – голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій, з 2006 р. – керівник відділу кістково-гнійної хірургії ДУ “ІТО НАМН України”. Наукові дослідження присвячені розробці та запровадженню у практику реконструктивно-відновних операцій щодо інфекції кісток і суглобів, лікуванню гнійних ускладнень після застосування остеосинтезу та ендпротезування суглобів, використанню інноваційних технологій у пошуку пластичних матеріалів, профілактиці інфекційних захворювань опорно-рухової системи, експертизі інвалідності. Оpubлікував понад 250 наукових праць, зокрема 6 монографій, 7 патентів. Під його керівництвом захищено 2 докторські та 8 кандидатських дисертацій.

МОРОЗ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ – 80 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (06.11.1937 р.)

Доктор медичних наук (1991), головний науковий співробітник відділу патоморфології з експериментально-біологічним відділенням УкрНДІ ТО (1992), керівник патентно-ліцензійного відділу з групою науково-медичної інформації ДУ “Інститут травматології та ортопедії НАМН України” (2000-2011 рр.). Учень проф. Г.Л. Ємця і проф. В.І. Стецули. Захистив докторську дисертацію на тему “Патологічна анатомія і патогенез асептичного остеонекрозу у дорослих”. Основні напрями наукової діяльності: морфогенез ревматоїдного артрити, асептичного некрозу; розробка класифікації основних форм дегенеративно-дистрофічних, диспластичних уражень суглобів; структурно-функціональний стан кісткової тканини, хряща; організація інформаційного забезпечення пріоритетних наукових тематик ортопедо-травматологічного спрямування. Автор понад 100 наукових праць, співавтор 5 монографій, 4 довідників та посібників, 8 методичних рекомендацій. За вагомих особистий внесок у розвиток охорони здоров'я та високий професіоналізм нагороджений почесними грамотами та подяками МОЗ, профспілки України.

Пам'ятні дати

УЛЕЩЕНКО ВОЛОДИМИР АНАНІЙОВИЧ – 80 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (20.03.1937-19.01.2016)

Доктор медичних наук (1985), головний науковий співробітник відділу хірургії хребта зі спінальним (нейрохірургічним) центром ДУ “ІТО НАМНУ”, вчений секретар спеціалізованої ради по захисту дисертацій (1985-2003), працював в інституті з 1963 р. Один із організаторів перших в Україні санаторних шкіл-інтернатів для дітей зі сколіозом. Учень проф. З.І. Шнейдерова, Г.Т. Лихвар, В.Я. Фіщенко. У 1985 р. захистив докторську дисертацію “Вроджений сколіоз у дітей та підлітків”. Автор понад 170 наукових праць, 11 авторських свідоцтв, співавтор 3 монографій, присвячених розробці методів консервативного й хірургічного лікування захворювань і травм хребта при сколіозі, остеохондрозі, програмам реабілітації ортопедо-травматологічних хворих. Розробник методик, інструментів, пристроїв для лікування пацієнтів. Заслужений лікар України (1998), неодноразово нагороджений подяками і почесними грамотами МОЗ, НАМН, профспілки України.

ЗАХАРЖЕВСЬКИЙ ВАЛЕРІАН ПЕТРОВИЧ – 130 РОКІВ

ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (13.03.1887-16.04.1977)

Кандидат медичних наук (1945) працював в УкрНДІ ТО з 1931 по 1960 рр. Керівник клініки ортопедії і травматології для дорослих (1949-1952), заступник директора по науці (1953-1958). У 1938 р. захистив кандидатську дисертацію “Применение полово дырчатого “больце” из гусяной кости для остеосинтеза”. Автор понад 20 наукових робіт, присвячених новим методам артропластики, остеосинтезу, регенерації кісткової тканини. Учасник Великої Вітчизняної війни, працював провідним хірургом у фронтових евакогоспіталях і тилу, нагороджений 3 медалями.

ЛЕВИЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР БОГДАНОВИЧ – 70 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (03.10.1947- 2003)

Кандидат медичних наук (1980), президент Української науково-учбово-виробничої асоціації “Остеосинтез” МОЗ України (1989), заступник директора з наукової роботи УкрНДІ ТО, головний лікар (1985-1994). Під його керівництвом вперше в Україні уніфіковано та налагоджено серійний промисловий випуск медичного обладнання та інструментарію (1989). Кандидатська дисертація на тему “Зміни в міжхребцевих дисках при сколіозі” захищена у 1980 р. Автор 34 друкованих праць, зокрема однієї монографії, присвячених вивченню мікро- та макроструктури міжхребцевих дисків при сколіозі, хірургічному лікуванню сколіозу, проблемам стабільно-функціонального остеосинтезу в ортопедії-травматології.

КУЦЕНОК БОРИС САМОЙЛОВИЧ – 120 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (30.10.1897-21.09.1981)

Визначний ортопед, лікар-гуманіст, доктор медичних наук (1957), професор (1960). З 1926 по 1946 р. – керівник клініки кістково-суглобового туберкульозу в Українському НДІ травматології та ортопедії. Протягом 27 років обіймав посаду головного спеціаліста з кістково-суглобового туберкульозу МОЗ України. Доцент Київського інституту вдосконалення лікарів, займався підготовкою кадрів. У 1957 р. захистив докторську дисертацію на тему “Матеріали з вивчення патогенезу і лікування стрептоміцином кістково-суглобового туберкульозу”. Учень проф. І.О. Фрумїна, вчений широкого діапазону, опублікував понад 150 наукових праць, присвячених актуальним проблемам дитячої ортопедії, військово-польової та відновної хірургії. Обґрунтував алгоритм діагностики, патогенезу й лікування кістково-суглобового туберкульозу. Талановитий педагог і науковий керівник підготував 2 докторів і 15 кандидатів медичних наук, створив школу і виховав плеяду науковців-послідовників з проблем кістково-суглобового туберкульозу дитячого віку. Учасник Великої Вітчизняної війни, нагороджений 4 медалями.

ПУТІЛОВА ОЛЕКСАНДРА ОЛЕКСІВНА – 110 РОКІВ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ (15.11.1907-02.09.1992)

Доктор медичних наук (1968), професор (1969), керівник відділу реабілітації та біомеханіки (1953-1974) УкрНДІ травматології та ортопедії, професор-консультант (1974-1982). Учениця проф. Г.Є. Фрумїної, захистила у 1968 р. докторську дисертацію “Клініка та лікування передсколіотичних станів у дітей”. Автор понад 130 наукових праць, зокрема 5 монографій, присвячених проблемам реабілітації хворих з патологією хребта (постав, сколіоз), вроджених вад розвитку опорно-рухового апарату, клишоногості, кривошії. Видатний учений, організатор охорони здоров'я, висококваліфікований реабілітолог обґрунтувала систему профілактики і лікування деформацій при паралічах, методіку лікувальної гімнастики при поліомієліті. З ініціативи О.О. Путілової у Києві створено школу-інтернат № 19 для дітей зі сколіозом. Учасник Великої Вітчизняної війни, працювала начальником хірургічного відділення і провідним хірургом ЕВ № 999, нагороджена 7 медалями. Підготувала 5 кандидатів медичних наук.

*Зав. наукової медичної бібліотеки
О.І. Немирович-Булгакова*